

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo , samlede og udgivne af P.A. Fenger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_470_1-txt-shoot-idm397.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

For mange Aar siden udgav jeg en Bog, som det, uagtet alle dens Brøst, ret inderlig glæder mig at have skrevet, skjøndt man i Tydskland siger, den skal have gjort mig ilde berygtet, thi jeg gjorde deri danske Læsere opmærksomme paa mangen en forglempt eller dog miskjendt Sandhed, og blandt Andet, paa de velgjørende Følger af den mageløse Kjærlighedspagt, under et velærværdig, vellærtd Præsteskabs Mægling, mellem Konge og Folk, som frelste os fra den Forstening af forældede Former, som ellers overalt characteriserer det syttende Aarhundrede! Maaskee har Udtrykket ogsaa her Noget af den, ingenlunde lutheranske, men dog Lutherske Eensidighed, som, da den var levende i 13mig, nødvendig maatte afpræge sig i alle mine levende Yttringer, men Kingos Psalmebog, Bagers Alterbog, og Danske Lov, vil dog vist aldrig med Føie findes det hæderlige historiske Skudsmaal uværdige, min lutherske Præste-Pen gav dem, thi uagtet baade min Lutherske og min danske Eensidighed har faaet sit Banesaar, og uagtet min historiske Kundskab i femten Aar over Bøgerne nødvendig er voxet endeel, kjender jeg dog ikke endnu i det syttende Aarhundredes Literatur, end sige i Dets Statshistorie, Mage til Noget af disse tre Vidundere, som aldrig kan nedsættes saa dybt, man jo maa tilstaae, at selv det allermindste Mirakel paa en Tid, da der ellers slet ingen Mirakler skeer, er høilig at undres over! End ikke 1812, da jeg dog hver Søndag sukkede med min gamle Fader over den ny Psalmebog, og stræbde at trøste hans Sognefolk med den Gamle, end ikke da ønskede jeg den gamle Bog indført paa Ny, thi det tillod hverken mit historiske Blik, eller min poetiske Samvittighed, og man vil da vel neppe nu tiltroe mig et saa bagvendt Ønske; men det hverken kan eller vil jeg nægte, at skulde jeg, som Sognepræst, vælge mellem den gamle og den ny Psalmebog, da kunde jeg intet Øieblik betænke mig paa at vælge den Gamle, thi hvem vil ikke heller have skjæve Been end stive Knæ, og heller et frugtbart Viintræ med enkelte visne Grene, og endeel overflødige Blade, end en hardtad tom Frugtkurv, skjøndt meget ordenlig flettet! Tvertimod er Dette kun lidet sagt, thi, naar galt skulde være, valgde jeg dog tigange heller Hans Thomesens aandsfattige Psalmer, end Halvfemtsernes de Livløse, af den simple Grund, at selv yderlig Fattigdom er ingen Protest imod Berigelse, men det er Døden mod al Livsyttring! Medens jeg derfor vel veed at skatte den danske Regjerings følgeværdige Liberalitet, som tillod de Menigheder, der var kjede ad den gamle Psalmebog, at 14indføre den Ny, ja, medens jeg finder det aldeles i sin Orden, at Regjeringen anbefalede den Psalmebog, der syndes at huge en saa mageløs statskirkelig Biskop som Balle bedst, saa er den hovedkulds Ombytning af den danske Kirkes Psalmeherlighed med hvad der hverken kunde glimre eller gavne, dog alt for slaaende et Beviis paa, at i Danmarks Statskirke fristes Konge-Ønsket ei til at væbne sig med Konge-Loven, da det immer der vil gaae omtrent som Kongen ønsker, naar Føieligheden blot har Frihed til at vise sig!